

VI GÖR VERKLIGEN VÅRT BÄSTA FÖR ATT DET SKA GÅ BRA

– Fler borde verkligen få chansen att komma hit! Jian Remo, Carrar Mahdi, Milad Mehrbeheshti och Maria Rudéh är helt överens om att Framtidsspårs gymnasieutbildning kan få den som tidigare inte orkat med skolan, att ta nya tag.

TEXT: anna-carin jansson FOTO: åsa dahlgren

Carrar Mahdi

Namn: Carrar Mahdi

Ålder: 20 år

Har som framtidsdröm: att bli fotbollstränare, gärna för ungdomar

Milad Mehrbeheshti

Namn: Milad Mehrbeheshti

Ålder: 19 år

Har som framtidsdröm: att jobba med ungdomar, kanske utbilda sig till socionom

Jian Remo

Namn: Jian Remo

Ålder: 20 år

Har som framtidsdröm: att gå fritidsledarutbildningen på Ljungskiles folkhögskola, sedan jobba några år för att därefter söka in på Polishögskolan

Maria Rudéh

Namn: Maria Rudéh

Ålder: 23 år

Har som framtidsdröm: att börja jobba med fordonsdesign

På skolbänkarna står det tekoppar och assietter med ostmörgåsar. Det är fredag morgon och i Framtidsspårs studielokaler, mitt i Lövgärdets centrum, är frukostbordet dukat. Sedan i oktober har 13 ungdomar från Lövgärdet kommit hit för att delta i Ljungskiles folkhögskoleutbildning. Målet är att utifrån vars och ens förutsättningar och behov, nå fram till gymnasiebehörighet.

– Det är lättare att komma hit än till min gamla skola. Genom att man tar det lite lugnt på morgonen och snackar lite får man en vi-känsla, säger Carrar Mahdi.

– Vi fikar och läser tidningen på morgonen. Då piggnar man till. Det blir en bättre start, fortsätter Milad Mehrbeheshti.

En ny chans

Både Milad och Carrar gick ut Angeredsgymnasiet förra sommaren. De gick i samma klass, Handel och fotboll. Carrar berättar att han alltid älskat fotboll, att han fortfarande älskar fotboll och i framtiden gärna skulle kunna tänka sig att jobba som exempelvis fotbollstränare. Men på grund av bland annat sjukdom, började han komma efter med fotbollsträningen. Även skolarbetet blev lidande. Det ena gav det andra.

”Jag var verkligen jättelat. Samtidigt som jag egentligen visste att jag skulle klara det. Här har jag börjat om på ett helt annat sätt. Tar eget ansvar och kommer till och med hit varje dag.”

– Jag fick IG i många ämnen. Det är därför jag går här. Här läser vi på ett helt nytt sätt. Det känns som en chans och vi gör verkligen vårt bästa för att det ska gå bra, säger Carrar Mahdi med eftertryck.

Några av de första uppgifterna den nya klassen hade att ta tag i efter skolstarten i höstas, var att tillsammans med sina två lärare städa ur lokalerna, måla väggarna och därefter fixa de möbler man behövde. Idag kan de med stolthet peka på fräscha, lila väggar och en studiemiljö som de själv varit med och gjort iordning.

Förnyad energi

Jian Remo, en annan av eleverna, hörde talas om projektet Framtidsspår via en närliggande fritidsgård.

Med glada ögon och full av energi, beskriver hon sig som ”hur lat som helst” när hon läste Samhäll på Angeredsgymnasiet.

– Jag var verkligen jättelat. Samtidigt som jag egentligen visste att jag skulle kunna klara det. Här har jag börjat om på ett helt annat sätt. Tar eget ansvar och kommer till och med hit varje dag.

Jian skrattar högt när hon berättar att hennes mamma tagit fram kameran när Jian en dag haft med sig sina skolböcker hem för att studera. Helt frivilligt – i Framtidsspårs gymnasieutbildning har nämligen lärarna som ambition att studiemålen ska kunna nås utan hemläxor.

– Det här är historiskt sa mamma, skrattar Jian och visar hur hennes mamma försökt fånga henne på bild.

Även Maria Rudéh har erfarenhet från tidigare gymnasiestudier. I Marias fall handlade det bland annat om att programmet hon till slut valde, Barn och fritid, inte kändes rätt. Det var inte det hon ville ägna sig åt. Efter att ha provat att läsa på Komvux och Lernia, har hon nu börjat här.

– Det som är bra här är att vi inte är så många. Man lär känna varandra, säger Maria.

Det som är själva utgångspunkten för projektet, att omgivningen runt unga som ännu inte hittat sin väg in i vuxenlivet, samverkar prestigelöst, är något som uppskattas av Framtidsspårens elever. Förutom att själva skolgången är väldigt individuellt utformad, upplever de en närhet till andra former av stöd och hjälp. Bland annat har en representant från Stena fastigheter varit här och pratat med dem om hur de lättare ska kunna få egna lägenheter när det så är dags.

– Det finns också möjlighet att få kontakt med socialen och så finns det en psykolog – vilket är skönt om man vill ha någon att prata med, säger Jian.

Engagerade i ungdomsverksamhet

Samverkanstanken tar sig även andra uttryck. Ett exempel på detta är Carrars och Milads engagemang i den ungdomsverksamhet som en annan av projektet samverkanspartner, Rosa Husets/Lövgårdets Missionskyrka, bedriver.

Sedan strax före jul har Carrar och Milad börjat ta ansvaret för aktiviteterna för barn och yngre tonåringar på fredagskvällarna.

– Vi håller till i Rosa Huset i Övre Lövgärdet, säger Milad och berättar hur de ansvariga vuxna genast gett respons på Carrars förslag om att försöka få igång aktiviteter för dem som ännu inte kommit upp i gymnasieålder.

– I början var det inte så många som kom. Men nu kan det vara upp till 40 stycken som dyker upp, säger Milad, som precis som Carrar är välbekant för de flesta av besökarna. De har dessutom själva varit en hel del i Rosa Huset som små.

I Rosa huset finns även en kulturskola, Svängdörren, och förutom vanlig kaféverksamhet, fotbollsträning och spel, uppmuntrar Carrar och Milad gärna ungdomarna att ägna sig åt musik.

Milad skrattar och sneglar mot Carrar. Det är nämligen inte bara han och Carrar som inspirerar de yngre. De yngre kan även ge honom och Carrar olika kickar.

– När jag stod och sålde i kaféet hörde jag några riktigt duktiga småkillar som spelade piano. Jag hörde hur de kunde spela nya låtar och allt sånt. Det lät riktigt häftigt, säger Milad. Han tackade därför ja när en av de ansvariga på kulturskolan, som lagt märke till hans musikintresse, erbjöd honom att ta pianolektioner för en billig peng.

– Så nu spelar jag också. Varje måndag efter skolan, säger Milad med ett brett leende.

